

KINH NHÂN VƯƠNG HỘ QUỐC BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN HẠ

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo các đại quốc vương, vua Ba-tư-nặc:

–Hãy lắng nghe cho rõ, cho thật kỹ. Vì các ông, ta sẽ nói pháp hộ quốc. Nếu những đất nước nào sắp nổi loạn, bị các tai nạn, hoặc giặc cướp đến phá hoại, các ông phải thọ trì, đọc tụng Bát-nhã ba-la-mật-đa này, trang hoàng đạo tràng, tôn trí trăm tượng Phật, trăm tượng Bồ-tát, trăm tòa Sư tử, mời trăm Pháp sư để diễn giảng kinh này. Ở trước các tòa đốt đủ loại đèn, đốt đủ loại hương thơm, rải đủ các loại hoa, cúng dường rất nhiều y phục, ngọc cụ, thức ăn uống, thuốc thang, nhà cửa, giường tòa,... tất cả vật cúng dường. Mỗi ngày hai thời giảng đọc kinh này. Nếu vua, đại thần, Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di nghe, thọ, đọc tụng, như pháp mà tu hành thì tai nạn liền diệt trừ.

Trong đất nước của các Đại vương có vô lượng quý thần, mỗi quý thần lại có vô lượng quyến thuộc, nếu chúng nghe kinh này thì sẽ hộ vệ đất nước của các vua. Nếu nước sắp loạn thì quý thần loạn đầu tiên. Vì quý thần loạn nên vạn người loạn, sẽ có giặc nổi lên làm cho trăm họ bỏ mạng; quốc vương, thái tử, vương tử, bá quan chống đối lẫn nhau, trời đất biến đổi kỳ lạ; mặt trời, mặt trăng, tinh tú vận hành không đúng lúc, không chừng mực, có lửa lớn, nước lớn, gió lớn... Khi các tai nạn ấy xảy ra thì phải thọ trì, giảng nói Bát-nhã ba-la-mật-đa này. Nếu thọ trì, đọc tụng kinh này thì tất cả sở cầu như quan chức, giàu sang, con cái, trí tuệ, qua lại tùy ý, quả báo trời, người đều được đầy đủ, tật bệnh, ách nạn đều tiêu trừ, gông cùm, xiềng xích trói buộc vào thân đều được tháo bỏ; vô lượng lỗi lầm: phá bốn giới trọng, tạo năm tội nghịch và hủy báng giới... đều được tiêu diệt.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này đại vương! Về quá khứ xa xưa, Thích Đề-hoàn Nhân làm Đảnh sinh vương, thống lĩnh bốn binh chủng lên cung trời muốn diệt Đế Thích. Khi ấy, Thiên vương cõi trời liền y vào giáo pháp của chư Phật ở quá khứ thiết trí trăm cao tòa, thỉnh trăm Pháp sư để giảng nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa. Đảnh vương liền rút lui, chúng trời được an ổn vui vẻ.

Này đại vương! Thuở xưa vua nước Thiên la có một thái tử tên là Ban Túc. Khi thái tử lên làm vua có thầy ngoại đạo tên là Thiện Thí làm lễ quán đảnh cho vua. Ông ta bảo Ban Túc lấy một ngàn đầu vua để nơi bãi tha ma cúng tế cho Thiên thần Ma-ha Ca-la Đại Hắc. Từ khi lên ngôi vua, Ban Túc đã lấy được chín trăm chín mươi chín đầu vua, chỉ thiếu một đầu vua nữa thôi. Ban Túc đi về phía Bắc một vạn dặm thì gặp một vị vua tên Phổ Minh. Vua Phổ Minh nói với Ban Túc:

–Xin cho tôi một ngày để lễ kính Tam bảo, cúng dường thức ăn uống cho Sa-môn.

Nghe vậy, Ban Túc liền chấp nhận. Vua ấy nương vào giáo pháp mà chư Phật quá khứ đã nói, bèn trải một trăm cao tòa, thỉnh một trăm Pháp sư, mỗi ngày hai thời giảng nói tám ngàn ức kệ của kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa. Lúc đó, trong số Pháp sư kia, một vị Pháp sư đứng đầu vì Phổ Minh mà nói kệ:

*Kiếp hỏa nổi lên
Cả ngàn đều hoại
Tu-di, biển cả
Tan nát không còn
Phạm, Thích, Trời, Rồng
Các loài hữu tình
Còn phải tiêu diệt
Hướng chi thân này
Sinh, già, bệnh, chết
Lo buồn khổ não
Oán, thân bức bách
Trái với ước nguyện
Ái dục kết sử
Tự làm ung bướu*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ba cõi không an
Nước có vui gì
Hữu vi không thật
Do nhân duyên sinh
Thạnh suy chớp nhoáng
Tạm có liền không
Các cõi thọ sinh
Theo nghiệp duyên hiện
Như bóng, như vang
Tất cả đều không
Thức trôi theo nghiệp
Nương bốn đại thành
Dây ái vô minh
Ngã, ngã sở sinh
Thức chuyển theo nghiệp
Thân liền vô chủ
Nên biết quốc độ
Cũng huyễn hóa thôi.*

Sau khi Pháp sư nói kệ này xong, vua Phổ Minh nghe pháp được giác ngộ, chứng Tam-muội Không, quyến thuộc của các vua đắc Pháp nhãn không. Vua Phổ Minh liền đến nước Thiên la; giữa các vua, vua Phổ Minh nói:

–Bây giờ, quý vị khi sắp qua đời, nên đọc trì kệ Bát-nhã ba-la-mật-đa mà chư Phật thuở quá khứ đã nói.

Nghe vậy, các vua đều giác ngộ, đắc Tam-muội Không. Tất cả đều đọc tụng thọ trì.

Khi ấy, vua Ban Túc hỏi các vua:

–Hôm nay các ông đọc pháp gì vậy?

Vua Phổ Minh liền dùng kệ vừa rồi trả lời vua Ban Túc. Nghe pháp này, vua Ban Túc cũng chứng định Không và hoan hỷ vui mừng, rồi nói với các vua:

–Ta đã bị thầy tà ngoại đạo làm mê hoặc, đó chẳng phải lỗi lầm của các ông. Các ông hãy trở về nước, phải thỉnh Pháp sư giải nói Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Khi ấy, vua Ban Túc giao nước lại cho em rồi xuất gia học đạo,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chứng đắc Vô sinh pháp nhẫn.

Này đại vương! Quá khứ có năm ngàn quốc vương luôn đọc tụng kinh này, hiện sinh đạt được phước báo. Mười sáu đại quốc vương các ông tu pháp hộ quốc nên như thế mà thọ trì, đọc tụng, giải nói kinh này. Các vua ở đời vị lai vì muốn bảo vệ đất nước, giữ tự thân cũng nên thọ trì, đọc tụng, giảng nói kinh này như thế.

Khi Đức Phật nói pháp này, có vô lượng người đắc quả vị không thoái chuyển, hàng A-tu-la được sinh lên cõi trời, vô lượng vô số chư Thiên cõi Dục, cõi Sắc đắc Vô sinh nhẫn.

M